

Giorgia Meloni: Het Westen moet zichzelf weer gaan respecteren zodat het ook anderen kan respecteren

Posted on 1 oktober 2024 by Redactie

Goedenavond allemaal, dank u dat ik hier mag zijn. Ik dank vooral voorzitter John Rogers, voorzitter Frederick Kempe en de hele Atlantic Council voor deze belangrijke onderscheiding waar ik heel trots op ben. En ik dank Elon (Musk) voor zijn mooie woorden, en voor zijn geniale bijdragen aan het tijdperk waarin we leven.

Ik heb veel nagedacht over wat ik vanavond voor toespraak zou houden. In eerste instantie wilde ik benadrukken hoe trots ik nog altijd ben op het feit dat ik de eerste vrouwelijke premier ben in zo'n bijzonder land als Italië.

Ook wilde ik wel iets zeggen over de inspanningen die de Italiaanse regering levert om haar land te hervormen, zodat het opnieuw een hoofdrol kan gaan spelen in het geopolitieke schaakspel.

Het recht van de sterkste mag niet prevaleren

Ik had kunnen vertellen over de onlosmakelijke band die Italië en de Verenigde Staten verenigt, ongeacht de politieke overtuigingen van hun regeringen, een band waarvan de vele vrienden van Italiaanse afkomst hier het bewijs zijn. Zij vertegenwoordigen een gemeenschap die generaties lang heeft bijgedragen aan een steeds sterker Amerika.

Of ik had kunnen praten over het buitenlandbeleid in een tijd die gedomineerd wordt door chaos, waarin Italië resoluut aan de kant staat van degenen die hun vrijheid en soevereiniteit verdedigen, niet alleen omdat dat het juiste is om te doen, maar ook omdat het in het belang is van Italië en van het Westen om te voorkomen dat in de toekomst het recht van de sterkste prevaleert.

Als politicus heb je in feite twee opties: een leider of een volger zijn, al dan niet de koers bepalen, handelen in het belang van je volk of handelen op basis van opiniepeilingen. Het is mijn ambitie om te leiden, en niet te volgen.

Vanavond wil ik u in ieder geval een ander perspectief bieden. Laat ik allereerst een commentaar bespreken dat onlangs is gepubliceerd in de Europese editie van *Politico*. Daarin werd 'Meloni's Western nationalism' geanalyseerd. De auteur, dr. Constantini, betoogt dat mijn politieke credo ligt in 'wat we kunnen definiëren als "westers nationalisme"'. In de kern belichaamt die gedachte het voortbestaan en de wedergeboorte van de westerse beschaving, en die gedachte is volgens dr. Constantini 'nieuw op het Europese toneel.'

Het Westen is meer dan een fysieke plek

Ik weet niet of nationalisme het juiste woord is, want dat doet vaak denken aan agressieve en autoritaire doctrines. Maar ik vind dat we ons niet moeten schamen om woorden en concepten als natie en patriottisme te gebruiken en te verdedigen, want die duiden op meer dan alleen een fysieke plek; ze gaan over een manier van denken waar je je bij aansluit als je cultuur, tradities en waarden deelt. Als we ons trots voelen wanneer we onze vlag zien, betekent dat dat we ons trots voelen omdat we deel uitmaken van een gemeenschap, en dat we bereid zijn ons steentje bij te dragen om die vooruit te helpen.

Voor mij is het Westen meer dan een fysieke plek. Met het woord Westen definiëren we landen niet zomaar op basis van een specifieke geografische ligging, maar als een beschaving die door de eeuwen heen is opgebouwd met de inzet en de opofferingen van velen.

We moeten oikofobie uitbannen

Het Westen is een waardensysteem waarin het individu centraal staat, waarin mannen en vrouwen gelijk en vrij zijn; het zijn democratische systemen, het leven is heilig, de staat seculier en gebaseerd op de rechtsstaat. Ik stel aan u en aan mezelf de vraag: zijn dat waarden waarvoor we ons moeten schamen? En scheppen die waarden een afstand tussen ons en de anderen, of brengen ze ons dichterbij die anderen?

Ik denk dat wij, het Westen, twee risico's moeten uitbannen. Het eerste is wat een van de grootste hedendaagse Europese filosofen, Roger Scruton, *oikofobie* noemde, afgeleid van de Griekse woorden *oikos*, wat thuis betekent, en *fobie*, wat angst betekent. *Oikofobie* is afkeer van je eigen huis. Een steeds grotere minachting, die ertoe leidt dat we met alle geweld de symbolen van onze beschaving willen uitwissen, zowel in de VS als in Europa.

Samenwerking tussen Italië en Afrika

Het tweede risico is de paradox dat het Westen enerzijds op zichzelf neerkijkt, maar anderzijds vaak beweert superieur te zijn aan de andere landen. Het resultaat is dat het Westen gevaar loopt een minder geloofwaardige gesprekspartner te worden. De landen op het zuidelijk halfrond eisen meer invloed. Landen die niet meer alleen in ontwikkeling zijn, maar die hun naam nu grotendeels wel gevestigd hebben, werken op eigen gezag onderling samen. Autocratieën winnen terrein ten opzichte van democratieën, en we lopen het risico steeds meer op een gesloten en in zichzelf gekeerd fort te gaan lijken.

Om dit tij te keren, hebben we in Italië bijvoorbeeld besloten het Mattei-Plan voor Afrika te lanceren, een samenwerkingsmodel op voet van gelijkheid om een nieuw, langdurig partnership met de Afrikaanse landen aan te gaan. Want ja, de ene crisis volgt nu in de wereld in rap tempo op de ander, maar elke crisis biedt ook een kans, want daardoor moeten we met elkaar in gesprek en actie ondernemen.

Bovenal moeten we ons bewust worden van wie we zijn. Als westerse volkeren hebben we de plicht om deze belofte na te komen en het antwoord op de problemen van de toekomst te zoeken door vertrouwen te hebben in onze waarden: een synthese die voortkomt uit de ontmoeting van de Griekse filosofie, het Romeinse recht en het christelijk humanisme.

Kortom, zoals mijn professor Engels, Michael Jackson, altijd zei: 'I'm starting with the man in the mirror, I'm asking him to change his ways' (we kennen het liedje). We moeten bij onszelf beginnen, weten wie we werkelijk zijn, en dat respecteren, zodat we ook anderen kunnen begrijpen en respecteren.

We moeten staan voor onze vrijheid en onze waarden

Er is een narratief waar autoritaire regimes veel belang aan hechten. Het gaat over het idee van de onvermijdelijke achteruitgang van het Westen, het idee dat democratieën er niet in slagen resultaten te boeken. Een leger van buitenlandse, kwaadaardige trollen en bots is druk doende de werkelijkheid te manipuleren en onze tegenstellingen uit te buiten. Maar tegen de aanhangers van autoritaire regimes wil ik heel duidelijk zeggen dat we voor onze waarden zullen staan. Dat zullen wij doen.

President Reagan heeft ooit gezegd: 'Bovenal moeten we ons realiseren dat geen enkel wapenarsenaal, geen wapen ter wereld, zo formidabel is als de wil en de morele moed van vrije mannen en vrouwen. Dat is een wapen dat onze tegenstanders in de huidige wereld niet hebben.'

Ik ben het daar volledig mee eens. Onze vrijheid en onze waarden, en de trots die we daarbij voelen, zijn de wapens die onze tegenstanders het allermeest vrezen. We mogen de kracht van onze eigen identiteit dus niet opgeven, want dat zou voor autoritaire regimes een geschenk uit de hemel zijn.

Alles bij elkaar opgeteld is patriottisme dus het beste antwoord op neergang. Onze diepste wortels verdedigen is de voorwaarde voor het oogsten van rijp fruit. Leren van onze fouten uit het verleden is de voorwaarde om in de toekomst beter te worden. Ik wil ook Giuseppe Prezzolini citeren, misschien wel de grootste hoeder van intellectueel erfgoed in het Italië van de twintigste eeuw. Hij zei: 'Wie weet hoe

hij moet behouden, is niet bang voor de toekomst, omdat hij lering uit het verleden heeft getrokken.'

We kunnen de enorme uitdagingen waarmee dit tijdperk ons confronteert alleen het hoofd bieden als we leren van de lessen uit het verleden. Wij verdedigen Oekraïne omdat we de chaos hebben gekend van een wereld waarin het recht van de sterkste prevaleert. Wij bestrijden mensenhandelaren omdat we niet vergeten zijn dat we eeuwen geleden hebben gevochten voor de afschaffing van de slavernij. Wij verdedigen de natuur en de mensheid, omdat we weten dat het de verantwoordelijkheid van de mensen is om een duurzamere toekomst op te bouwen. We ontwikkelen kunstmatige intelligentie maar proberen tegelijkertijd de risico's ervan te beheersen, omdat we hebben gevochten voor onze vrijheid en niet van plan zijn die vrijheid in te ruilen voor meer comfort. We weten hoe we deze fenomenen moeten doorgronden omdat onze beschaving ons daartoe de middelen heeft gegeven.

Uitzonderlijke reis

De tijd waarin we leven vereist dat we kiezen wat we willen zijn en welke weg we willen inslaan. We kunnen het idee van de teloorgang van het Westen blijven aanwakkeren, ons overgeven aan het idee dat onze beschaving niets meer te zeggen heeft, geen weg meer te gaan heeft. Of we kunnen ons herinneren wie we zijn, ook leren van onze fouten, ons eigen stukje van het verhaal toevoegen aan deze uitzonderlijke reis en bepalen wat er om ons heen gebeurt, om onze kinderen een betere wereld na te laten. En dat is nu precies waar ik voor kies.

En ik hoop dat u mij hebt uitgekozen voor deze illustere onderscheiding, omdat dat ook uw keuze is.

Dank u wel.

*Dit is de tekst van de speech die de Italiaanse premier **Giorgia Meloni** op 23 september hield bij het in ontvangst nemen van de **Global Citizen Award** van de Atlantic Council in New York.*

Vertaling: Willy Hemelrijk

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. **Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!**